

sig lettere husligt Arbejde. Det er endelig oplyst, at hun er Ejer af en mindre Kapital, der er anbragt i en af hende beboet fast Ejendom, og at hun foruden Overskuddet af Ejendommen, ca. 250 Kr. aarlig, oppebærer en Understøttelse paa 100 Kr. af et Legat.

Da Justitsministeriet finder det naturligt, at der under Hensyn til Kontorist Søeborgs usædvanlig lange og gode Tjeneste søges tilvejebragt Hjemmel til, at der fra 1. April 1926 at regne ydes Andragerinden en aarlig Understøttelse af Statskassen, der skønnes at burde fastsættes til 600 Kr. aarlig samt Børnetillæg 180 Kr. eller i alt 780 Kr. aarlig med sædvanligt Tillæg, nu beregnet til 15 pCt., skal man med Bemærkning, at Finansministeriet i Skrivelse af 29. Januar 1926 har givet sin Tilslutning hertil, anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1926—27 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 18 I. C. 2. (Understøttelser under Justitsministeriet. Det midlertidige Beløb).

Summen forhøjes med 897 Kr.

STEINØKE.

L. N. Hvidt.

Til Folketingets Finansudvalg.

186

Justitsministeriet. København, den 19. Februar 1926.

Journ. 3. K. 1925 Nr. 783.

I et til Justitsministeriet indgivet Andragende har Fru Anna Caroline Emilie Seistrup, født Kraiberg, Skelskør, der er Enke efter den under 28. August 1925 afdøde forhenværende Skarpretter Jens Carl Theodor Seistrup, anholdt om, at der maa blive tilstaaet hende en aarlig Understøttelse af Statskassen.

Andragerindens Mand blev den 1. August 1877 beskikket til Skarpretter og blev under 4. Juli 1906 under Hensyn til hans Helbredstilstand afskediget fra denne Stilling. Hans aarlige Honorar udgjorde 1 600 Kr. foruden 168 Kr. i Dyrtidstillæg. Efter Afskedigelsen tillagdes der ham — første Gang paa Finansloven for Finansaaret 1907—08 under § 20 I. D. 2. — en aarlig Understøttelse af Statskassen paa 800 Kr., hvilken Understøttelse senere ved de paagældende Love om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser er blevet forhøjet, senest ved Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923, med 35 pCt. foruden Dyrtids- og Konjunktur-tillæg.

Andragerinden, der er født den 6. Juli 1878, og som den 28. April 1897 indgik Ægteskab med sin nu afdøde Mand, har til Støtte for sit Andragende oplyst, at hun grundet paa Mandens Sygdom gennem flere Aar ikke har kunnet paatage sig noget Arbejde udenfor Hjemmet, og at hun bl. a. af denne Grund nu er ganske uden Eksistensmidler. De stedlige Myndigheder har anbefalet hendes Andragende.

Da Justitsministeriet maatte formene, at det vilde stemme med den Praksis, der i øvrigt følges, at der tillægges Andragerinden en Understøttelse, saa længe hun forbliver ugift, har man forelagt Sagen for Finansministeriet, idet man har udtalt, at en saadan Understøttelse — saafremt denne skal ydes — formentlig ikke bør sættes til et lavere Beløb end $\frac{2}{3}$ af den Pension, hun vilde have faaet, hvis Stillingen som Skarpretter havde været pensionsgivende og hendes afdøde Mand havde været lønnet med det Skarpretteren nu tillagte Honorar, der udgør 2 100 Kr. aarlig foruden det midlertidige Tillæg af 20 pCt. — jfr. Finanslov for Finansaaret 1925—26, § 18 II. L. 5. Beregnet paa denne Maade vil Understøttelsen udgøre $\frac{2}{3}$ af $\frac{1}{3}$ af 2 100 Kr. eller 466 Kr. 66 Ø. foruden det midlertidige Tillæg af 20 pCt.

Finansministeriet har derefter i Skrivelse af 30. Januar 1926 udtalt, at bemeldte Ministerium under Forudsætning af Samtykke fra det ærede Finansud-